நாடகக் கலையின் முன்னேற்றம்

✷

சர். ஆர். கே. சண்முகம், K. C. I. E.

திராவிடர்தளபதி சி. என். அண்ணாத்துரை, எம். ஏ.

திருச்சி கி. ஆ. பெ. விஸ்வநாதம்

நகைச்சுவைமன்னர் திரு என். எஸ். கிருஷ்ணன்

திரு. எஸ். ஆர். சுப்பிரமணியம்

விலை அணா 5

திராவிடன் பதிப்பகம்

133, லாங்கு பசார் : தபாற்பெட்டி 18 : வேலூர் (வ. ஆ.)

தமிழ் நாடகக்கலை வாழ்க!

நாடகக்கலையின் முன்னேற்றத்தைக் கருதி முதன்முதல் ஈரோட்டில் ஒரு மாபெரும் மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. மகாநாட்டு நடவடிக்கையில் பல அறிஞர்களும், நடிகர்களும் பெரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். மகாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கிய நமது அன்புக்குரிய சர். ஆர். கே. சண்முகம், K. C. I. E. அவர்களுடைய சொற்பொழிவும், திராவிட மக்களுடைய உள்ளத்தைக் கொள்ளைக் கொண்ட திராவிடர் தளபதி சி. என். அண்ணாத்துரை, எம். ஏ அவர்களுடைய ஆராய்ச்சி நிறைந்த கருத்தும், அறிவிற் சிறந்த உபமானமும், நெஞ்சையள்ளும் பேச்சும் இதில் நன்றாக விளங்கக் காணலாம்.

நாட[illegible]ரினும் தலைப்பில் திரு. கி. ஆ. பெ. விஸ்[illegible] ஆற்றிய சொற்பொழிவு ஒவ்[illegible]ய மனதையும், பெருமை யடைய[illegible]டகக்கலை தோன்றிய காலமும், அ[illegible]ர்ச்சி யடைந்ததையும், முன்னாளில்[illegible]லவர்களின் தியாகத்தையும், நன்[illegible] விளக்குகின்றார்கள் திரு. கி. ஆ. [illegible] அவர்கள்.

24409

நகைச்சுவை அரசு திரு. என். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய சொற்பொழிவும் இதனுள் காணக் கிடக்கின்றது. அவர்களுடைய பேச்சிலே உண்மை நிறைந்த மனத்தையும், தூய உள்ளத்தின் ஆழத்தை யும் இதில் நன்ருக அறிகின்ருேம்.

ஏழ்மையில் வதையும், நாடக நடிகர்களுடைய வாழ்க்கையின் துயரத்தை உணர்ச்சி ஊட்டும் முறையில், மிக நன்ருக படம் பிடித்து காட்டுகிருர்; நமது நகைச்சுவை மன்னர்.

இன்னும், இந்நூலை வெளியிட உதவி நல்கிய தோழர், சிவதானு அவர்கட்கு எங்கள் அன்பு நிறைந்த நன்றி.

வணக்கம்!

திராவிடன் பதிப்பகத்தார்.

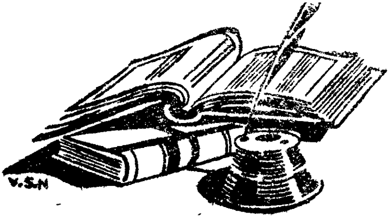

நாடகம்

இளந்தென்றல் வருநாட்டின்
இன்பத்தின் ஊற்றாகும்
வளமிக்க இளங்கோவின்
வண்ணத்தமிழ் நாடகமே!

மலர்நாடும் வண்டினங்கள்
மகிழ்ச்சிமது கொப்பளிக்க
அலைதென்றல் வரும்நாட்டின்
ஆடற்கவி நாடகமே!

[illegible] லும் தமிழ்மறவர்
[illegible] குருதியெலாம்
[illegible]ினத்தின்
[illegible] மே!

"கவிப் பித்தன்"

தலைவர் : ஆர். கே. சண்முகம்

தலைமைப் பேருரை

சர் ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார், K. C. I. E.

நண்பர்களே! நகரசபைத் தலைவர் அவர்களே!

அங்கத்தினர்களே!

நாடகக்கலை அபிவிருத்தி மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்க வந்த எனக்கு, ஈரோடு நகரசபையின் சார்பாக ஒரு வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்தளித்ததை நான் மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றுக்கொண்டேன். காரணம், இது என்னைக் கௌரவப் படுத்துவது என்பதற்காக அல்ல. நாடகக்கலை அபிவிருத்தியிலே நகரசபைகள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது மிகப் பொருத்தமான தாகும். நாடகக்கலை மகாநாட்டுத் தலைவரைப் பாராட்டு வது, மிகவும் பொருத்தம் என்று கூறுவேன். நமது நாட்டிலே நாடகக்காரர்களை கூத்தாடிகள் என்று கேலி யாகப் பேசுகிறார்கள். மேனாடுகளிலே, அவர்களைப் பாராட்டுகிறார்கள். நகரசபைகள் நாடகக் கலைக்காக உதவி செய்கின்றன. மேனாடுகளிலே காணப்படும் பெரிய தியேட்டர்கள் நகரசபைகளுக்குச் சொந்தமானவைகளே. பாரிஸ் பட்டணத்தில் உள்ள பெரிய அருமையான நாடகக் கொட்டகை, அந்த ஊர் நகரசபையின் சொந்தக்

கட்டிடம். அதுபோலவே மேனுடுகளிலே மற்ற இடங்களி லும் விலை உயர்ந்த நாடகக் கொட்டகைகள், நாட்டிய சாலைகள் எல்லாம் நகரசபைகளுக்குச் சொந்தம். இனி இங்கும் நகரசபைகள் நாடகக்கலைக்கு ஆதரவு தரு மென்று நம்புகிறேன்.

நாடகக்கலை என்பது நமது தமிழ்நாட்டிலே பழமை யானது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பும் இருந்தது. ஆனுல், இன்று சிலர் 'நாடகம்' என்ற சொல் கூடத் தமிழல்ல! சமஸ்கிருதம் என்று கருதுகிறுர்கள். சமஸ்கிருதம் என்றுலே செம்மைப்படுத்தப்பட்ட மொழி என்றுதான் பொருள். ஆரியர்கள் இங்கு வரும்போது, சமஸ்கிருதத்தை வளமான ஒரு பாஷையாகக் கொண்டு வரவில்லை. இங்கு வந்து தமிழ்மொழியிடமும், தமிழ்க் கலையிடமும் பல கருத்துக்களைப் பெற்றுத் தங்கள் மொழியை வளர்த்துக் கொண்டனர். அப்படிச் செம்மைப் படுத்தப்பட்ட மொழியே சமஸ்கிருதம் என்பது. சிலர் எதைப் பார்த்தாலும் இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வந்தது. இது ஆரியக்கலை, என்றுகூறித் தமிழருக்கு இழிவு தேடுகிறுர்கள். நாடகம் என்ற சொல், நடை என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் கருத்தைக் கொண்டது. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இயற்றப்பட்ட சிலப்பதிகாரத் திலே நாடகக்கலை இருக்கிறது. பழங்காலத்திலே நாடகக் கலை மூன்று வகையாகப் பிரித்திருந்தனர். ஒன்று பக்தி ரசமான புராணக் கதைகள். இவைகளைக் கோயில்களிலே நடத்தி வந்தார்கள். மற்றென்று வீரர் கதை. இது அரசர்கள் முன்னிலையில் மாளிகைகளிலே நடிக்கப் பட்டன. மூன்றுவது அறிவு வளர்ச்சிக் கதைகள். இவை களை மக்கள் முன்பு நடத்தி வந்தார்கள். இப்போதே, நாடகங்கள் யாவும் வெறும் புராணக்கதைகளாக உள் ளன. நாரதர் வந்து வந்து போகாத நாடகமே காணேம். அவைகளைப் பார்க்கும்போது கஷ்டமாகத்தான் இருக்

கிறது. புதிய கருத்துள்ள சீர்திருத்த நாடகங்கள் நடத்த வேண்டும். புராணங்களிலே புளுகுகள் உள்ளன. இராமாயணம், பெரிய புராணம், பாரதம் போன்றவைகள், புராணப் புளுகுகள் என்பதிலே சந்தேகமில்லை. இதைவிட அதிகமான புளுகுகள் ஆங்கிலத்தில் இலியட்டிலும், ஒடிசிலும் உள்ளன. நான் மக்களிடையே உள்ள மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் போகவேண்டும் என்று முன்பெல்லாம் பேசிவந்தவன்தான். இப்போதும், எனக்கு அதுதான் கருத்து. ஆனால் இந்தப் புராணங்களிலே, கலையழகும் இருக்கிறது. சிலர் இப்புராணங்களைக் கொளுத்திவிட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். இவைகளை கொளுத்தி விட்டால் மக்களிடம் உள்ள மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் போய்விடுமா! போய்விடுவதானால் விறகுப் பஞ்சமுள்ள இந்த நாட்களிலே அவைகளைக் கொளுத்துக் கூட விடலாம். மக்களிடையே இந்த மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் ஒழியும்படியான அறிவை உண்டாக்க வேண்டும். படையெடுப்பின்போது ஒரு அரசன், படிப்பகம் ஒன்றைக் கொளுத்தினான். "கொரானில் இருக்கும் உண்மைகளே உலகுக்குப் போதும். ஆகவே வேறு புத்தகங்கள் வேண்டாம். படிப்பகம் தேவையில்லை. இந்தப் படிப்பகத்திலே உள்ள புத்தகங்களிலே காணப்படும் சகல ஞானமும், கொரான் ஒன்றிலே உண்டு; ஆகவே வேறு நூல் தேவையில்லை கொரானுக்கு மாறுபாடான கருத்துகள் இந்தப் புத்தகத்திலே இருக்குமானால் அவை இருக்கக் கூடாது" என்று சொன்னான். அதைப்போலப் பழம் நூல்களைக் கொளுத்திவிட்டால், பிறகு நமக்கென என்ன நூல் இருக்கும்? இந்த நூல்களைப் பற்றிக் கவனிக்கும்போது, அந்தக் காலத்துக் கருத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். சிலப்பதிகாரத்தின் சுவையை உணர வேண்டுமானால், அது எழுதப்பட்ட காலமாகிய 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த கண்ணோடும் மனத்தோடும் பார்த்தால்தான்

சுவை தெரியும். அறிவு ஒன்று மட்டுமே போதும் என்றிருக்க முடியாது. உள்ளத்திலே வேறு உணர்ச்சிகளும் வேண்டி இருக்கிறது. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இயற்றப்பட்ட சிலப்பதிகாரத்திலே அரங்கேற்று காதையிலே, நாடகமேடையின் அமைப்புக்கூடச் சரியாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது இத்தனை கோல் நீளத்தில் இத்தனைக்கோல் அகலத்தில் இவ்வளவு உயரமுள்ளதாக நடனமேடை இருக்க வேண்டுமென்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோல் என்றால் என்ன? என்று நான் மலையாள நாட்டினரைக் கேட்டேன். அவர்கள் அந்த அளவைக் கூறினார்கள். இன்னும், அவர்களின் நில அளவு முறையிலே கோல் கணக்கேதான் இருக்கிறது. பழய காலத்திலேயே நாடகக்கலை இங்கு இருந்திருக்கிறது. நாட்டியத்தை நாம் இன்று பரதநாட்டியம் என்று கூறுகிறோம். நாட்டியக்கலையே பரதன் என்பவர் எழுதிய நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். பிறகு நான் யோசித்தேன். தமிழ் நாட்டிலே நாட்டியத்துக்குப் பரத நாட்டியம் என்று பெயர் வருவானேன்? தமிழருக்கு என்று நடன நூல் இருந்ததில்லையா என்று யோசித்தேன். பரதம் என்ற சொல் எப்போது வந்தது என்று ஆராய்ந்தேன். சுமார் இருபத்தைந்து வருடங்களாகத்தான் இந்தப் பரதநாட்டியம என்ற சொல் வழங்குகிறது. சென்னையிலே மியூசிக் அகாடமி போன்றவைகள் தோறிய பிறகே, பரத நாட்டியம் என்ற பெயர் உபயோகிக்கப்பட்டது. முன்பெல்லாம் அதனைச் சதிர்க் கச்சேரி என்றே சொல்லிவந்தார்கள். பரதம் எழுதப்பட்டுச் சுமார் ஆயிரம் வருடமிருக்கும். சிலப்பதிகாரமோ 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதப்பட்டது. எனவே பரதநாட்டிய நூல்தோன்றுவதற்கு முன்பே தமிழ் நாட்டிலே நாட்டியக்கலை விருத்தியாகி இருந்தது. பழங் காலத்திலிருந்து வளர்ந்து வரும், இந்நாடகக்கலையை

அபிவிருத்தி அடையச் செய்யவே இன்று இந்த மகாநாடு நடைபெறுகிறது. இதிலே பலர் நாடகக்கலை பற்றிப் பேசுவார்கள். இந்த மகாநாட்டுக்குத் தலைமைவகிக்கும் படி என்னைக் கேட்டுக்கொண்ட மகாநாட்டு நிர்வாகிகளுக்கு என் வந்தனத்தை அளிக்கிறேன்.

*

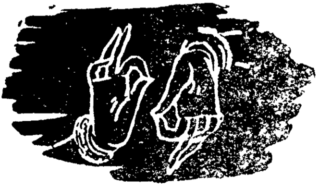

என்னும் தமிழ் வளர்க! — கலை
யாவும் தமிழ் மொழியில் விளங்தோங்குக!

— பாரதிதாசன்

பகுத்தறிவுப் பாமாலை

விலை 0 - 4 - 0

✷

இப்புத்தகத்தில் பகுத்தறிவுக் களஞ்சிய பாடல்கள் நிறைந்து வழிந்தோடுகிறது. ஒவ்வொரு பாடல்களும் தேனினும் இனிமையாக அமைந்துள்ளது. வள்ளலைப் போற்றும் வாயால் வடமொழிக் கள்ளரைப் போற்றுவேனோ என்ற பாடலும், என்றும் புகழ் ஓங்கி வாழ்க, எந்தை ஈ. வே. ராமசாமி என்ற பாடலும் நம்மை மறந்து பாடச்செய்கிறது.

தலைவர் தளபதி
புரட்சிக்கவிஞர்

படங்கள் விலை 0 - 2 - 0

தளபதி : சி. என். அண்ணாத்துரை, எம். ஏ.

கலையின் நிலைமை

திரு சி. என். அண்ணாத்துரை, எம். ஏ.

நாடக அபிமானிகளும், நாடகக் கலையிலே ஈடுபட்டுள்ள தோழர்களும், இசைவாணர்களும், கலாரசிகர்களும் நிரம்பியுள்ள இந்த மகாநாட்டிலே, எனக்குப் பேச ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததுபற்றி மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நாடகக் கலையின் முன்னேற்றத்திற்காக இந்த மாநாடு நடைபெறுகிறது. காலையிலே தலைவர் சர். சண்முகம் அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றினார். வேறு பல அன்பர்களும் பேசினர். இயலை வளர்க்கவும், இசையை வளர்க்கவும் அமைப்புகள் இருக்கின்றன. நாடகக்கலை வளர்ச்சிக்கான அமைப்பும் முயற்சியும் இல்லை. எனவே, எனது நண்பர் தோழர் சிவதாணு, இதற்கான ஓர் தனி மகாநாட்டை, முதன்முறையாகக் கூட்டியதுபற்றி நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.

நாடகக்கலை முன்னேற்றத்திற்குப் பல காரியங்கள் நடைபெறவேண்டி இருக்கின்றன. முதலிலே, ஊருருக்குத் தியேட்டர் வசதி வேண்டும். இப்போது, எல்லாம் சினிமாக் கொட்டகைகளாகிவிட்டன. நாடகத்திற்கெனத் தனித் தியேட்டர்கள் இல்லை. திருச்சி நகரசபை ஒன்றில் மட்டுமே தனித் தியேட்டர் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல ஒவ்வொரு நகரசபையும் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சர்க்காரும், செல்வவான்களும், நாட

கக்கலை அபிவிருத்திக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும். இவை களுக்காகப் பொது மக்கள் முயலவேண்டும்.

பொதுவாக, நாடகக்காரர் என்றால் முன்பெல்லாம் மதிப்புக் கிடையாது. நையாண்டி செய்வார்கள். பொது மக்களுக்கும், நடிகர்களுக்கும் தொடர்பு இருப்பதில்லை. இப்பொழுது நடிகர்களிடம் நன்மதிப்பும், தொடர்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத்தொடர்பு நீடிக்கவேண்டும், இத னால் தக்க பயனும் ஏற்படவேண்டும்.

நாடகக்கலையின் மேன்மை பற்றியும், நடிகர்களின் சேவை பற்றியும் காலையிலே பலர் பேசினார்கள், உற்சா கத்தோடு. நான் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு கிராமத்திலே நடைபெற்ற நாடகம் காணச் சென்றேன். ஒரு நடிகத் தோழரைப் பாராட்டிப் பேசினேன், அவருடைய நடிப்பு எனக்குப் பிடித்ததால். என் பாராட்டுதலுக்கு அவர் பதில் கூறும்போது சொன்னார், "என்னமோ, நாங்கள் நடிகராக இருக்கிறோம், சத்தியமாகச் சொல்கிறேன் எங் கள் பிள்ளைகளை நாங்கள் நடிகராக்கப்போவதில்லை" என்று. ஏன் ஒரு நடிகர் இவ்வாறு கூற வேண்டுமென்று நான் யோசித்தேன். அவருடைய வேதனையான வாழ்வு அவரை அப்படிக் கூறச் செய்தது என்பதை உணர்ந் தேன். பெரும்பாலான நடிகர்களின், நாடகத் தொழி லாளரின் வாழ்க்கை இப்படித்தான் இருக்கிறது. இவ்வ ளவு வேதனையுள்ள வாழ்விலே, நடிகர்கள் இருந்துகொண் டிருந்தால் நாடகக்கலை எங்ஙனம் முன்னேறும்? முன்பு பேசிய என் நண்பர் N. S. கிருஷ்ணன் அவர்கள் இதைப் பற்றி அழகுறக் கூறினார். நாடகக்கலை அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்றால், நாடகக் கலையின் முக்கிய அம்சமாக விளங்கும் நடிகர்களுக்கு நல்ல சம்பளம், வாழ்க்கை வசதி, முதலியன கிடைக்க வேண்டும். இலாபப் பங்கீடும் தரப்படவேண்டும். இவைகளைச் செய்யப் பெரிய

கம்பெனிகள் முன் வருமா, என்பது சந்தேகம். அவைகள் கலை அபிவிருத்தி என்ருல், சீனுக்குமேல் சீன், கலர் விளக்குகளுக்குமேல் கலர் விளக்கு அமைப்பது, என்ற முறையிலே வருமானத்தை மேலும் மேலும் நாடக இயந்திரத்திற்கே செலவிடுகிருர்கள். அந்த இயந்திரம் பிரமாண்டமாகி விடுகிறது. அதன் பசியை அடக்கவே அவர்கள் முயலுகிருர்கள். ஆகவே அவர்கள் நடிகர்களின், நாடகத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை அபிவிருத்திக்கான வழிவகை செய்ய முன்வருவதில்லை. அவர்களின் வரவு செலவுக் கணக்குப் புத்தகம், இத்தகைய கலை அபிவிருத்திக்குத் தூண்டுவதில்லை. பங்குதாரர்கள் கொண்ட ஒரு லிமிடெட் கம்பெனி அமைக்கப்பட வேண்டும். அதிலே சீர்திருத்த நாடகங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். அதன் வருவாயை நாடகத் தொழிலாளருக்கு (போனசாக) இலாபப் பங்கீடாகத் தரப்பட வேண்டும். அப்போது தான் திருப்தியான மனமுடைய நடிகர்கள் இருப்பார்கள், நடிப்பு நேர்த்தியாக இருக்கும், நாடகக் கலையும் வளரும். வேதனை நிரம்பிய வாழ்க்கையிலே உள்ள வித்வான் பாடுகிற காம்போதிகூட முகாரியாகத்தானே இருக்கும்! அது போலத்தான், நடிகருக்கும் நிம்மதி வேண்டும், வாழ்க்கையிலே. நிச்சயம் வேண்டும் தொழிலிலே. எத்தனையோ நல்ல நடிகர்கள், குரல் கெட்டுவிட்டதாலோ, கம்பெனிச் சட்ட திட்டங்களை மீறிவிட்டதாலோ, நடிகராக இருந்த நிலைபோய், நடுவீதிகளில் திண்டாடக்காண்கிறேன். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு பிரபல நடிகராக இருந்துவிட்டு, இன்று பிழைக்கும் வழியுமற்றுள்ள மாஜி நடிகர்களையும் பார்க்கிறேன். மீசையைத் தடவியபடி, நானுந்தான் இராஜபார்ட்டாக இருந்தேன் என்று கூறிக்கொள்வதை விட அவர்களுக்கு வேருேர் சுவை இல்லை. இப்படி நடிகர்களின் வாழ்வு நொடித்துப்போகிறதென்ருல், எப்படிப் படித்தவர்களும் பண்புள்ளவர்களும், நாடகத் தொழி

லிலே ஈடுபட முடியும். "என் மகனை நடிகனுக்க மாட்டேன்" என்று என் நடிகத் தொழிலொருவர் கூறினார் என்று சொன்னேனே, அதன் காரணம் இதுதான், ஆகவே, நாடகக்கலை அபிவிருத்தியிலே அக்கறை கொண்டவர்கள், முதலிலே, முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது, நடிகர்களின் நாடகத்தொழிலாளரின் நலத்தைத்தான் — அது நடைபெற்றால்தான் நாடகக்கலை முன்னேறும்.

சர்க்காரும் பொதுமக்களும், நாடகக் கலைக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். அந்த உதவியை நாடகக் கலையினர் பெறவேண்டுமென்றால், அதற்கு ஈடாக அவர்கள் பயனுள்ள காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த உதவி கிடைக்கும். இன்று நடத்தப்படும் நாடகங்கள் பெரிதும் புராணங்கள். இவைகளைக் காண்பதால் மக்களுக்கு என்ன பயன் உண்டு? மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் வளரத்தானே இந்த நாடகங்கள் பயன்படுகின்றன, அறிவு வளர்ச்சிக்கான நாடகங்களை நடத்தினால், நான் முற்கூறியபடி, நாடகக்காரர்களை நாமும். சர்க்காரும், செல்வவான்களும், ஆதரிக்க வேண்டியதுதான். ஆகவே சமூக சீர்திருத்த நாடகங்களையே, பெரிதும் நாடகக்காரர்கள் நடத்தவேண்டும். அதுதான் கலை அபிவிருத்தி. இந்த உணர்ச்சி எங்கும் பரவியிருக்கிறது நாடகக்கம்பெனிக்காரர்களிடம் கூட. காலையிலே நான், நவாப் T. S. இராஜமாணிக்கம் அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் நடத்திவரும் "ஐயப்பன்" என்ற நாடகத்தைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டுவிட்டு, "அது புராணமாக இருந்தபோதிலும், நான் அதிலே, எவ்வளவோ மாறுதல்கள் புகுத்தி, கூடுமானவரையில் சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறேன்" என்று சொன்னார். கூடுமானவரையிலே சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறேன், என்று என் நண்பர் நவாப் இராஜமாணிக்கம் கூறிடக் காரணம் என்ன? நாடு சீர்திருத்த நாடகங்களைக் காண விரும்பு

கிறது, என்பதை அவர் உணர்ந்திருக்கிறார், அதற்கேற்ற படி, நாடகக்கலையைத் திருத்தி அமைக்க முயலுகிறார் என்பதுதான் அதன் பொருள். இந்த உணர்ச்சி பரவியே தீரும். கூடிய சீக்கிரத்தில் புராண நாடகங்களை நடத்த முடியாத அளவு, மக்களிடையே, சீர்திருத்த ஆர்வம் பிறக்கத்தான் போகிறது. புராண நாடகங்களை நடத்த முடியாதபடி செய்ய முடியும். அது சுலபம். பொதுமக்கள் இனிச் சீர்திருத்த நாடகம் நடத்தினால் அதிக வருவாய் கிடைக்கவில்லை என்று கம்பெனிகள் சொல்வதற்கில்லாத முறையிலே, சீர்திருத்த நாடகங்களை ஆதரிக்க வேண்டு கிறேன். சர். சண்முகம் கூறினார், "எந்த நாடகத்திலே பார்த்தாலும் நாரதர் வந்து வந்து போகிறார்! இத்தகைய புராண நாடகங்களைப் பார்க்கத்தான் பிடிக்கவில்லை. சீர் திருத்தக் கருத்துக்கொண்ட நாடகங்கள் ஆயிரக்கணக் கிலே தயாரிக்கலாம்" என்று. (சீர்திருத்த விஷயத்திலே மூன்று வகையினர். ஒரு சாரார், சீர்திருத்தமே கூடாது என்பவர்கள். இவர்கள் நமது பூஜைக்குரியவர்கள்! இரண்டாவது சாரார், சீர்திருத்தம் வேண்டும், ஆனால் செய்யமுடியவில்லையே என்பார்கள், இவர்கள் நமது அனு தாபத்துக்குரியவர்கள். மூன்றாவது சாரார், சீர்திருத்தம் வேண்டும் ஆகவே அதைச் செய்யவேண்டும் என்பார்கள், இவர்கள் நம்மவர்கள். இந்த மாநாட்டிலே முதல்ரகம் இருக்கமுடியாது என்று நம்புகிறேன். ஒருவரிருவர் இருப் பினும், நாளையதினம் வேண்டுமானால், அந்தரங்கத்திலே இருப்பவராகக் காட்டிக்கொள்வார்களேயொழிய, இன்று இங்குள்ள உணர்ச்சியைக் கண்டுகொண்டிருக்கும் நேரத் திலே சீர்திருத்தம் வேண்டாம் என்று கூறமாட்டார்கள். சீர்திருத்த ஆர்வம் இன்று எங்கும் நிரம்ப இருக்கிறது. இதனை நாடகக்காரர்கள் உணரவேண்டும். மேலும் மேலும் புராண நாடகங்களை நடத்திவருவது நாட்டுக்குப் பயனளிக்காது. மூடப் பழக்கவழக்கங்களை ஒழிக்கவேண்

டும் என்று சர். ஷண்முகம் கூறினர். எந்த மூடப்பழக்க வழக்கங்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்று, கலாரசிகர்கள் விரும்புவதாகக் கூறுகிறார்களோ, எந்த ஜாதி வித்தியாசத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று கலாவாணர்கள் விரும்புவதாகச் சொல்லுகிறார்களோ, அந்தமூடப்பழக்க வழக்கமும் ஜாதிவித்தியாசமும் ஆகிய பல கேடுகள், புராண நாடகங்களால், மக்களிடை புகுத்தப்படுகின்றன. ஆகையினால்தான் அத்தகைய நாடகங்கள் கூடாது என்று கூறுகிறோம்.)

இராமாயணம், பாரதம், பெரியபுராணம் போன்றவைகள் புளுகுகள்தான், என்றாலும் அவைகளிலே கலை இருக்கிறது, என்று கூறிவிட்டு, அவைகளைக் கொளுத்தினால், மூடப்பழக்க வழக்கங்களைப் போக்கடிக்க முடியாது என்று சர் சண்முகம் காலையிலே பேசினர். கலை விஷயமாக, எனக்கும் என்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் உள்ள அபிப்பிராயத்திற்கும், தலைவர் சர் சண்முகம் அவர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கும், பேதம் இருக்கிறது. இதுகுறித்து எனக்குச் சந்தேகம் இருந்தது. காலையிலே அவருடைய பேச்சைக் கேட்ட பிறகு அபிப்பிராய பேத மிருக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்துவிட்டது. இராமாயணம், பெரியபுராணம் ஆகியவைகள் புளுகுகள், அவை மக்களின் மனதைப் பாழ்செய்கின்றன, ஒரு இனத்தை ஒரு இனம் ஆதிக்கம் செய்ய வேலை செய்கின்றன, என்பதற்காக, அவைகளை மக்கள்வெறுக்கவேண்டும், கண்டிக்கவேண்டும், என்பதைக்காட்ட, ஒரு கண்டனக் குறியாகவே, அவைகளைக் கொளுத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் கூறுகிறோமே யன்றி, அவைகளைக் கொளுத்திவிடுவதாலேயே மூடப்பழக்க வழக்கம் போய்விடும் என்று நாங்கள் சொன்னதில்லை, அவ்வளவு பைத்தியக்காரர்களல்ல நாங்கள். இப்புராணங்கள், ஒரு இனத்தின் உயர்வுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறதென்பதற்காக. அவைகளை மக்கள்

கண்டிக்கிறார்கள் என்பதை காட்டவே, தீயிலே போடச் சொல்கிறோம். யாரோ ஒருவன், ஒருபடை எடுப்பின் போது படிப்பகம் ஒன்றைக் கொளுத்தினான். அதுபோல இது, என்று சர் சண்முகம் கூறினார். அவரால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட நாங்கள் அத்தகைய ஈனத்தனமான காரியமாக இதனைக் கருதுவோமா என்று அவரைக் கேட்கிறேன். மற்றொன்று கூறுகிறேன், அவருக்கும் கலாரசிகருக்கும். கண்டனத்தின் அறிகுறியாக நாங்கள் மேற்படி ஏடுகளை தீயிலிடும்போது, நிறுத்தப்பா! 63-ம் பக்கத்திலே, அழகான ஒரு வர்ணனை இருக்கிறது, ஆற்றின் வருணனை, அதிலே அருமையான கலை இருக்கிறது" என்று கலாரசிகர்கள் கூறட்டும், அந்த ஏட்டை கிழித்தெடுத்துக் கொள்வோம், "93-ம் பக்கத்தைக் கொளுத்தாதே, அதிலே மக்களுடைய வஞ்சக எண்ணத்துக்கும் காற்றுக்கும் உவமை, அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது, அது அபூர்வமானகலை" என்று கூறட்டும், அந்தப் பகுதியைக் கொளுத்தாது விடுவோம், ஆபாசம் நிறைந்த அறிவுக்குப் பொருந்தாத, இனச்செருக்கை வளர்க்கிற மற்றப்பகுதிகளைக் கொளுத்துவோம்; கலாரசிகர்கள் இதற்குச் சம்மதிக்கின்றனரா என்றுகேட்கிறேன். (எந்தப் புராணத்திலும் மூடப் பழக்கவழக்கங்களை வளர்க்கும் பகுதிகளும் உள்ளன. அதுபோலவே கலையழகுள்ள பகுதியும் இருக்கின்றன என்று சர் சண்முகம் கூறினார். அவர் போன்ற பேரறிவாளர்களால், இந்தப் பாகுபாடு தெரிந்துகொள்ள முடியும். பாமரரால் முடியாது. இங்கோ 100-க்கு 90 பேருக்குமேல் தற்குறி. கலார்சிகர்கள் இப்புராண இதிகாசங்களினின்றும், கலையழகுப் பகுதிகளை எடுத்துத் தொகுத்து வெளியிடட்டும், நாங்கள் அதனைவரவேற்கிறோம். இக்காரியத்தைச் செய்ய இதுவே சரியான சந்தர்ப்பம்.) எனக்குங்கூட, நமது சண்முகம் கம்பெனியார் நடத்தும் புராண நாடகங்

களிலே கூடச்சில ரசங்கள் தென்படுகின்றது. அவர்களின் கந்தலீலா நாடகத்திலே, திருத்தணிகைமலைக் காட்சி காட்டப்படுகிறது கோயில் புரோகிதர், "இந்தப் பாழாப்போன சாமி கீழே இருக்கக் கூடாதா? மேலே போய் உட்கார்ந்துகொண்டு என் உயிரை வாங்குகிறது" என்று கூறுகிறார் சலிப்போடு. இது சுயமரியாதைப் பிரசாரத்துக்காக அவர்கள் புகுத்தவில்லை. வெறும் நகைச் சுவைக்காகவோ, அல்லது கோயில் அர்ச்சகர்களின் சுபாவம் இப்படித்தான் இருக்குமென்று பொதுமக்கள் கருதுகிறார்கள் என்பதை விளக்கவோ இதனைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். கந்தலீலா எனும் புராண நாடகத்திலே, எனக்குச் சுவைதரும்பாகம் இதுதான். இதுபோலவே தோழர் பகவதி, இராவணனாகவோ, இரணியனாகவோ, சூரபதுமனாகவோ, கம்சனாகவோ நடிக்கும்போதெல்லாம், என்கண்களுக்கு ஒரு திராவிட வீரன்போலவே காணப்படுகிறார். பேச்சு, நடை, நடிப்பு, மூடுக்கு முதலியன, அப்படித்தான் என் கண்களுக்குத் தெரிகிறது. சர் சண்முகமும் எப்படிப் புராணங்களிலும், சில நற்சுவையுள்ள பகுதியைக் காண்கிறாரோ அதுபோலவே நானும், புராண நாடகங்களிலும் சில சுவைகள் காண்கிறேன். ஆனால் நாடகத்தைக் காண்பது, நானும் சர். சண்முகமும மட்டுந் தானா? மக்கள் காண்கின்றனர், அவர்களால் இப்பாகுபாட்டை உணர முடிகிறதா? ஆபாசக்கருத்துக்களைக் கொள்ளாமல் இருக்கமுடிகிறதா? நமது முதலாளிசாயபு இருக்கிறார், அவர் இராமாயண நாடகத்தைப் பார்த்தானதும், ராமா! ராமா! என்று பஜிக்கமாட்டார். அவருக்கு, அல்லாதான் தெய்வம், கொரானே வேதம். எனவே இராமாயண நாடகம் பார்ப்பதால், இராமனைத் தெய்வமென்று கொள்ளும், மனப்பான்மை அவருக்கு ஏற்படாது. நமது டேவிட், கந்தலீலா பார்த்தானதும், கந்தனே கடவுள் என்று கூறமாட்டார். அவருக்கும் கடவுள்வேறு,

மதம்வேறு. எனவே முஸ்லீமோ, கிருஸ்தவரோ, இப் புராண நாடகங்களைக் கண்டால் அவ்வளவுகேடு இல்லை நம்மவர்கள் நிலை அப்படியல்ல. புராணங்களிலே வரும் கடவுள்கள் எல்லாம் தங்கள் கடவுள்கள் என்றல்லவா கருதிக்கொண்டு, அந்த நாடகங்களைப் பாக்கின்றனர். இதனால், அவர்கள் மனந்தானே பாழாகிறது. ஆகவே தான் இப்புராணநாடகம் சமூக அபிவிருத்திக்குக் கேடு செய்கிறது என்று கூறுகிறோம். சிலப்பதிகாரத்தின் சுவையை உணர, அந்நூல் தோன்றிய காலமாகிய 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்த கண்ணையும், மனதையும், கொண்டு பார்க்கவேண்டும் என்று சர். சண்முகம் கூறினார். அத்தகைய கண்ணையும் மனதையும் பெறநான் அசக்தனாக இருக்கிறேன். இனி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உலகம் எப்படி இருக்கும் என்ற சிந்தனையும், கண்ணும் கொள்ளவேண்டுமென்றால் எனக்கு விருப்பமிருக்குமே யொழிய, 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைப் பற்றிய அக்கறை இராது. அந்தக் கண்ணையும் மனதையும் கொண்டு பார்த்துச் சிலப்பதிகார முறைப்படி, இக்காலத்திலே கண்ணகியைவிட்டு மாதவிமனைக்குச்சென்றால், கண்ணகி கோவிலனைச் சும்மாவிட்டாலும், மாதவியைச் சும்மா விடமாட்டாள். பழங்காலக் கதையின் கருத்துகள் பல இன்று ஏற்றவையாகா என்பதை எடுத்துக் காட்டவே அதனைக் கூறுகிறேன். இந்த நிலைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே இன்று ஆயிரக்கணக்கான வாலிபர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சர். சண்முகம் அவர்கட்குக் கூற விரும்புகிறேன். சீர்திருத்த விஷயமாக நான் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயம், சர். சண்முகம் அவர்கள் முன்னாளில் செய்த சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டதால் ஏற்பட்டவை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாகவே கலை விஷயமாக நாங்கள் கொண்டுள்ள கருத்து இதுதான், கலை மக்கள் உள்ளத்திற்குக்

களிப்பூட்டும் கருவியாக இருப்பின், அதனிடம் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால், கலை ஒரு இனம் மற்றோர் இனத்தை அடக்கியாள உபயோகமாகும் வலையாக இருக்கிறது. எனவே அந்தவலையின் பின்னால் எத்தனை பெரிய சக்தி இருந்தாலும், ஒன்று வலையைச் சின்னாபின்னப் படுத்துவது, அல்லது அந்த முயற்சியிலே, நாங்கள் சின்னபின்னமானாலும் கவலையில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம், இதற்காகத் தங்களை அர்ப்பணம் செய்ய ஆயிரக்கணக்கான வாலிபர்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறார்கள், என்பதைத் தலைவருக்குத் தெரிவிக்கிறேன். எலும்பு பெண்ணுருவான அருட் கதைகளைப் பற்றிப் பாடியும் ஆடியும் வந்ததுபோதும், நமது பெண்மக்கள் எலும்புருவானது தவிர பலன் எதுவுமில்லை. இனிப் பெண்கள் எலும்புருவாகும் பரிதாப வாழ்வைத் சித்தரிக்கும் நாடகங்களை நடத்துங்கள். கண்ணைப் பெயர்த்தெடுத்து அப்பிய கண்ணப்பர் கதையை ஆடியது போதும், இனிக்கோயில் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்பவன், ஊரிலே கொள்ளையடிக்கும் விஷயத்தை விளக்கும் நாடகத்தை நடத்திககாட்டுங்கள். வாழ்க்கையைச் சித்தரித்துக் காட்டுங்கள். ஏழையின் கண்ணீர், விதவையின் துயரம், மதத்தரகரின் மமதை ஆகியவற்றை விளக்கும் அறிவுவளர்ச்சி நாடகங்களை நடத்துங்கள்.

சர். சண்முகம் அவர்கள் காலையிலே கூறிய சில கருத்துகளை மறுத்து நான் பேசுவதால், நான் அவரைத்தாக்கிப் பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் யாரும் எண்ணிவிட வேண்டாம். என்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் அப்படிக் கருதமாட்டார். ஆகையால், அவரைக் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை.

நாடகக்காரருக்கு, நாட்டுமக்களிடையே ஏற்படும் பல திறப்பட்ட மாறுபாடான கருத்துகளால் தொல்லை பல உண்டாவது எனக்குத் தெரியும். சில நாடகங்களிலே,

கதாநாயகன் வேடதாரி காங்கிரஸ் அபிமானியாகவும், ஆர்மோனியக்காரர் ஜஸ்டிஸ்காரராகவும், கதாநாயகி சுயமரியாதை உணர்ச்சி கொண்டவராகவும் இருப்பதுண்டு. அந்த நாடகங்களிலே சச்சரவு சகஜம். சில ஊர்களிலே, காங்கிரஸ் பாட்டுப்பாடச் சொல்வார்கள், சில இடங்களிலே சுயமரியாதைப் பாடல்களைப் பாடச் சொல்வார்கள். இத்தகைய தொல்லை, பெரிய கம்பெனிகளுக்கு ஏற்படுவதில்லை. காட்சிமேல் காட்சி விதவிதமாக மளமளவென்று வந்துகொண்டே இருப்பதால், பொதுமக்களுக்கு, இந்தத் தொல்லை கொடுக்கநேரம் இருப்பதில்லை. இந்தப்பாதுகாப்பினாலேயே, பெரிய கம்பெனிகள் இத்தகைய தொல்லையைப் பெறுவதில்லை. பெரும்பாலான நாடகக்காரருக்கு நான் சொன்ன தொல்லை ஏற்படுவதுண்டு. நாட்டுமக்களின் மனப்போக்கு எப்படி மாறுகிறது என்பதை நடிகத் தோழர்கள் உணர்ந்தால்தான் இவ்விதத் தொல்லைகளின்றித் தொழில் நடத்த முடியும். பொதுமக்களும் இனி நாடு சீர்திருத்த நாடகங்களையே காண விரும்புகிறது, என்பதை நாடகக்காரர்கள் உணரும்படி செய்யவேண்டும். செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். விரைவிலே எங்கும் சீர்திருத்த நாடகங்கள் நடத்தும் ஆர்வம் வளர்ந்து, அதன்மூலம் நாடகக்கலையும் வளரும் என்று நம்புகிறேன். சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைப் புராண நாடகங்களில்கூடச் சிலர் புகுத்திக் காட்டுகிறார்கள், தமக்கிருக்கும் சீர்திருத்த ஆர்வத்தினால். இந்தத் துறையிலே, நமது நண்பர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்கள் திறமையாக வேலைசெய்து வருகிறார். ஒரு படத்தில்-மாணிக்கவாசகர்-என்று நினைக்கிறேன். அவர் ஒரு கணக்குப் பிள்ளையாக நடிக்கிறார். கையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பேனாவைக் காட்டி ஒருவரிடம் கூறுகிறார், "ஏய்! கையிலே இருப்பது என்ன தெரியுமா? பேனா! தர்ப்பை யில்லை!!" என்று கூறுகிறார். எவ்வளவு

ஆழ்ந்த கருத்துப் பாருங்கள். கலாவாணர்கள் கூடிய இந்த மன்றத்திலே பேச, எனக்கோர் சந்தர்ப்பங் கிடைத்தது பற்றி என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த மகாநாட்டு நிர்வாகிகளுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*

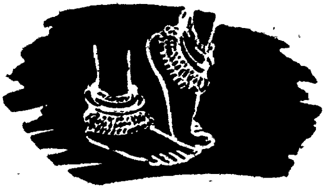

நற்சரிதை நற்கவிதை நல்நடிப்பு
நாட்டினிலே நாடகத்தில் அமைக்கவேண்டும்

— பாரதிதாஸன்

நகைச்சுவை மன்னன் : என். எஸ். கிருஷ்ணன்

நாடகமும் சினிமாவும்

நகைச்சுவை மன்னன் என். எஸ். கிருஷ்ணன்

தலைவரவர்களே! பெரியோர்களே!! அன்பர்களே!!!

எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள், நாடகக்கலை எங்கேயோ மறைந்துபோய்விட்டது; அது இருந்த இடத்தையே காணோம்; முன்பு உச்சாணிக் கொப்பில் இருந்தது. இப்பொழுது பாதாளத்தில் விழுந்துவிட்டது என்று.

இந்தப் பேச்சுகளெல்லாம் வெறும் பொய். உண்மை கலவாத பொய். நாடகக்கலை எங்கும் போய்விட வில்லை. அது முழுக்க முழுக்க நோய் நொடி ஒன்றுமில்லாமல் உயிரோடு இருக்கிறது; வளர்ந்து கொண்டும் வருகிறது.

"ஆஹா! அந்தக் காலத்தைப்போல் வருமா! முந்தி அப்படியெல்லா மிருந்தது, இப்படியெல்லாமிருந்தது" என்று வீண் புகழ்ச்சி செய்வது உளுத்துப் போன பழய போக்கு.

நான் சொல்லுகிறேன், பண்டைக்காலத்தில் நாடகக் கலை மாட்டுவண்டி வேகத்தில் இருந்து வந்தது. இப்போது அது விமான வேகத்தில் இருந்து வருகிறது. மாட்டுவண்டி வேகத்திலிருந்து திடீரென்று விமானவேகம் வந்துவிட வில்லை. படிப்படியாகத்தான் வளர்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறது.

காளைமாடு பூட்டிய கட்டை வண்டி வேகத்தில் 'தெருக்கூத்து'களும், சைக்கிள் முதலியவற்றின் வேகத்

தில் 'ஸ்பெஷல் நாடகங்களும்' மோட்டார் வேகத்தில் முறைப்படி தொழில் நடத்தும் கம்பெனியாரின் நாடகங்களும் முன்னேறித்தான் வந்திருக்கின்றது. அதிலும் நவாப் இராஜமாணிக்கம் அவர்களும், டி. கே. எஸ். சகோதரர்களும், நான் முன்குறித்த விமான வேகத்துக்கே வந்து விட்டார்களென்று கூறலாம்.

நிலைமை இப்படியிருக்கும் போது கொஞ்சம்கூட அஞ்சாமல் சினிமாவந்து நாடகத்தைக் கொன்றுவிட்டதென்று பழி போடுவது ஞாயமா? நீங்களே சொல்லுங்கள்! இது மிகவும் அபாண்டமான பொய்ப்பழி.

உண்மை யென்ன தெரியுமா? சினிமா வந்ததால் நாடகம் ரொம்பதூரம் முன்னேறியிருக்கிறது; ஆணித்தரமாகச் சொல்லுகிறேன். திடீர் திடீரென்று விளக்குகளை அணைப்பதும், காட்சிகளை மாற்றுவதும், நடிகர்களை மாற்றுவதும், அந்தரத்தில் செல்வதும் இத்யாதி ..... இத்யாதி தந்திரக் காட்சிகளெல்லாம் சினிமாவிலிருந்து தான் திருடப்பட்டது. நானும் பாய்ஸ் கம்பெனி நடிகன் தான். சினிமா வருவதற்கு முன் இந்தத் தந்திரவேலைப் பாடுகளெல்லாம் நாடகத்தில் கிடையாதென்பது எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். நாடகமும் சினிமாவும் ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் தான். இரண்டு பேருக்கும் நல்ல வலுவிருக்கிறது. ஒருவரை யொருவர் கொல்ல முடியாது. நடிப்பு இருவருக்கும் பொதுச் சொத்து. இதை இருவரில் எவர் வேண்டுமானாலும் வாரியெடுத்துக் கொள்ளலாம். அவரவர் திறமையைப் பொறுத்த விஷயம். இது எடுக்க எடுக்கக் குறையாத சொத்து. இதில் சண்டை யென்ன சச்சரவென்ன?

நாடகமும் சினிமாவும் ஒன்றுக் கொன்று பெருந்துணை. சினிமா, நாடகக்கலை வளர்ச்சிக்கு புதிய புதிய

யோசனைகளையும், தந்திரங்களையும், நுணுக்கங்களையும் கொடுத்து உதவுகிறது. அதேபோல் நாடகம் சினிமாத் துறைக்கு புதிய புதிய உயர்ந்த நடிகர்களை உற்பத்தி செய்து கொடுத்து வருகிறது. இரண்டுக்கும் இவ்வளவு நெருங்கிய உறவு இருக்கும் போது ஏன் இல்லாததை யெல்லாம் கற்பனை செய்து சினிமாவைத் திட்டவேண்டும்?

நாடகக்கலை அபிவிருத்தியடைந்து விட்டதென்பது உண்மையானால், இந்த மகாநாடு எதற்கு? என்று கேள்வி உண்டாகிறதல்லவா? இதெல்லாம் ஒரு விளம்பரந் தானே. என்னென்னவோ மகாநாடுகள் நடக்கின்றன. ஏன் நாங்கள் மட்டும் ஒரு மகாநாடு நடத்தக்கூடாது?

சரி, அது போகட்டும்.........நான் எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் "நாடகமும் சினிமாவும்" என்பதல்லவா? ஆமாம்.........அதுதான் முன்பே சொல்லிவிட்டேனே. விரிவுரை வேண்டியதில்லை. நாடகமும் சினிமாவும் ஒன்று தான். ஒன்று உண்மை யுருவம், மற்றொன்று நிழல். இதில் எதுவும் சாகவில்லை. சாகப்போவது மில்லை.

இன்றிருக்கும் நிலையிலிருந்து நாடகக் கலை இன்னும் வளரவேண்டுமானால் நடிகர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் நல்ல வாழ்க்கை வசதி வேண்டும்.

தன் வாழ்க்கை முழுதும் நாடகத் தொழிலில் உழைத்துவிட்டு, கடைசியில் வயிற்றுச் சோற்றுக்கு வாடும்படியான நிலையில் நடிகர்கள் இருப்பார்களானால், நாடகக்கலை அபிவிருத்தி யடைய முடியாது.

நடிகனொருவன் ஒரு கம்பெனியிலிருந்து விலகும் போது குறைந்த பட்சம் நூறு ரூபாயாவது அவன் கைவசம் இருக்கவேண்டும். அதற்கென்று 'நடிகர் நிதி' யொன்று திரட்டிவைக்க வேண்டும். மாதம் முப்பது நாடகங்கள் நடத்தும் கம்பெனியார்கள் ஒரு நாடக வருவாயை இந்த நிதிக்குத் தந்தாலென்ன?

முன்பெல்லாம் நடிகர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப் பட்டுவந்தது. அதனால் நடிகர்களுக்கு உற்சாகம் அதிகரித்து வந்தது. இப்போது பரிசுகள் எல்லாம் கம்பெனி முதலாளிகளுக்கே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதலாளிகளுக்குப் பரிசு கொடுக்காதீர்கள்; நன்றாக நடிக்கும் நடிகர்களுக்குப் பரிசு வழங்கி ஊக்கமளியுங்கள். அப்புறம்பாருங்கள். நாடக அபிவிருத்தி, நடிப்பு அபிவிருத்தி எப்படி இருக்கிற தென்று?

அழிவு, அபிவிருத்தி எல்லாம் பொதுஜனங்களாகிய உங்கள் கையில்தானிருக்கிறது...முன்னாலும் அதிகம் பேசிவிட்டார்கள். எனக்குப் பின்னாலும் பலபேர் பேசப் போகிறார்கள். ஆதலால், நான் இன்னும் பேசிப் பொழுது போக்காமல் உட்கார்ந்துகொள்கிறேன். அனைவருக்கும் எனது வணக்கம்.

நடிப்புக்கலை ஓங்குக!

✳

சீரியநற் கொள்கையினை எடுத்துக் காட்ட
சினிமாக்கள் நாடகங்கள் நடத்த வேண்டும்.

—பாரதிதாஸன்

நாடகக் கலை

திருச்சி கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்

உலகத்தின் பழமையான நாடுகளில் தமிழ்நாடு ஒன்றே நாடகக்கலையைத் தோற்றிய நாடாகும். நாடகக் கலை தோன்றிய காலத்தை வரையறுத்துக்கூற முடியவே யில்லை. "முத்தமிழ்" என்று கூறிய காலம் 5000 ஆண்டு களுக்குப் பிற்பட்டதல்ல. அதற்கு முன்னதாகவே நாடகக் கலை இருந்திருக்கிறது என்பது ஒன்றிரண்டு மூன்று என எண்ணிச் சொல்லி யிருப்பதனாலேயே நன்கு விளங்கு கிறது.

நாடகக் கலைபற்றிய பெருநூல்கள் நமது நாட்டில் இருந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கும் சிலப்பதிகாரம் உருவோடும் உயிரோடும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பழங்காலத்திய நாடகநூல்களின் பெயர்களையும், குறிப்பு களையும் இந்நூலில் இன்றைக்கும் காணலாம். இந்நூலின் இன்னும் பல பெயர்தெரியாத நாடக நூல்களின் கருத் துக்களை மேற்கோள்களாகக் கையாளப்பெற்றிருக்கிறது. இந்நூலைப் படித்துப் பிறகு நடிக்கும் நடிப்புலவர்களின் நடிப்பிலே ஒரு புதிய உயிரின் ஒளி வீசுவதை இன்றும், வெகு எளிதில் காணலாம்.

இயலும், இசையும், நாடகமும் எனத் தமிழை மூன்றாக வகுத்த முன்னோர்கள் பேரறிவாளிகளாகத் தோன்றுகின்றனர். "நூற்பயன் வீடடைதல்" என்று கூறுகிற இலக்கண முறைப்படி கூறுவதானால், "மக்கட்

பயன் செயலாற்றல்'' எனக் கூறலாம். செயலாற்றலை எண்ணம், துணிவு, செயல் என மூன்றுவகைப்படுத்திக் கூறியவர்கள் இன்றைய உளநூற் புலவர்களாவார்கள். இவற்றையே நமது முன்னோர்கள் எண்ணி, முத்தமிழாக முறைபடுத்திக் கூறியுள்ளார்கள் எனக் கூறலாம்.

இயற்றமிழ் எண்ணத்தை ஊட்டி, இசைத்தமிழ் உள்ளத்தை உருக்கி, நாடகத் தமிழ் நடத்திக்காட்டி, மக்களை நல்வழிப்படுத்துகிறது என்பது எனது கருத்து. இம் முத்தமிழையும் தமிழ் மன்னர்கள் தங்கள் அரசுக் கட்டிலில் வைத்து பாதுகாத்து வளர்த்து வந்தார்கள். அம் மன்னர்களின் ஆட்சி மறையத்தொடங்கியதும் இம் முத்தமிழும் மறையத் தொடங்கின. காரணம், அடுத்துக் காப்பாற்றும் வலிமையும், திறமையும் உள்ள மக்கள் கைவிட்டுவிட்டதேயாகும்.

என்றாலும், இந்த 600 ஆண்டுகளாக, இம் முத்தமிழும் வளர்ச்சியிற் குன்றியதே தவிர அழிந்துபோய்விடவில்லை. இந்த 600 ஆண்டும் வறுமைவாய்ப்பட்ட புலவர்கள் மண் சட்டியாலும், கந்தைத் துணியினாலும் மூடி, செல்லரித்த பனை ஓலைகளில் வைத்து பாதுகாத்து வளர்த்து வந்த இயற்றமிழை இன்றைய இளைஞர்களிடம் ஒப்புவித்துவிட்டார்கள். வயிற்றுக் கொடுமையின் காரணமாக சமூகத்தால் ஒதுக்கித் தள்ளப்பெற்றுள்ள ஏழைச் சகோதரிகள் தங்கள் நலம் போயினும் கைவிடாமல் பாதுகாத்து வளர்த்துவந்த இசைத் தமிழை இன்று அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகத்தாரிடம் ஒப்புவித்து விட்டார்கள். கூத்தாடிகள் எனப் புறக்கணிக்கப்பெற்று வந்த அறிவும், திறமையும் வாய்ந்த ஏழைக் குடும்பங்கள், இன்றுவரை நாடகத் தமிழை சாகவிடாமல் வளர்த்து காப்பாற்றி வந்து இன்று சர் ஆர். கே. சண்முகம் அவர்கள் தலைமையில் ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டார்கள்.

இந்த 600 ஆண்டுகளாக தலைமுறை, தலைமுறையாய் இம் முத்தமிழையும் போற்றி வளர்த்து காப்பாற்றி வந்த இம் மூவர்களையும் இளைப்பாறச் செய்யவேண்டியது இன்று உயிர்வாழும் தமிழ்ப் பெருமக்களின் முதற் கடமையாகும்.

எனது நாடு தமிழ்நாடு, எனது மொழி தமிழ்மொழி, ஆகவே, நான் தமிழன் என்று நெஞ்சு நிமிர்ந்து கூறும் தகுதியும், வாய்ப்பும் உள்ள தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும், எண்ணத்தாலும், துணிவாலும், செயலாலும், சொல்லாலும், பொருளாலும், உலகுக்குயிர் வழங்கியதும், ஓங்குபெரும் புகழ்பெற்றதும், ஒப்புயர்வுகூற முடியாததுமாகிய நமது அரும் பெரும் முத்தமிழைப் போற்றி வளர்க்கத் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்பதும், அதன் மூலம் தமிழை முன்னைய உயர்நிலையில் வைத்து ஆட்சி புரியச்செய்து நாமும் பிறரும் நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமென்பதும் எனது ஆசை.

தமிழ் நாட்டுப் பாடகரே!
தமிழ் பாடித் தமிழ் மானம் காப்பீர் நன்றே.

—பாரதிதாசன்

சீர்திருத்த நாடகங்கள்

தோழர் எஸ். ஆர். சுப்ரமணியம்

அன்புமிக்க தலைவர் அவர்களே! C. N. அண்ணாத்துரை அவர்களே! இங்கு குழுமியிருக்கும் ஆர்வமிக்க நாடக அபிமானிகளே! உங்கள் எல்லோருக்கும் எனது வணக்கம் உரித்தாகுக.

இம்மகாநாட்டின் காரியதரிசிக்கு மகாநாட்டில் கீழ் கண்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுமாறு நான் ஓர் தீர்மானம் அனுப்பிவைத்தேன். அத்தீர்மானத்தை மாநாட்டில் பிரேரேபித்து அதைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல அனுமதிவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய தீர்மானத்தை வரவேற்புக் கமிட்டியில் சமர்ப்பித்து விட்டதாகக் காரியதரிசியிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. ஆனால், அத்தீர்மானம் மகாநாட்டில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதா; மாநாட்டில் அத்தீர்மானம் கொண்டுவரப்படுமா; என்பதைப்பற்றிய குறிப்பொன்றும் காரியதரிசியின் கடிதத்தில் இல்லை. தீர்மானம் கீழ்கண்டவாறு:—

"தற்போது நாடகக் கம்பெனிகளிலும், தனிப்பட்ட நாடகங்ககளிலும், புராண சம்பந்தமான மூட நம்பிக்கைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடகங்களே மலிந்து மக்கள் அறிவைப் பாழ்படுத்தி வருகின்றன. இம்முறை மாறிப் பகுத்தறிவை ஊட்டும்படியான சமூக

சீர்திருத்த நாடகங்கள் ; ஜாதிபேத ஒழிப்பு, தீண்டாமை ஒழிப்பு, பெண் மக்கள் காதல் மணம், கலப்பு மணம், விதவை மணம், மக்கள் பகுத்தறிவு வளர்ச்சி முதலியவைகளை நடத்தவேண்டுமென்று நடிகர்களையும், நாடகக் கம்பெனிகளையும் இம்மாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது. இத்தகைய சீர்திருத்த நாடகங்களுக்கு மக்கள் ஆதரவு கொடுக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.''

பெரியாரின் புரட்சிக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட முத்தமிழ் நுகர்வோர் சங்கத்தின் சார்பாக மாநாட்டுக்கு அனுப்பிய தீர்மானங்களையும் யான் கண்ணுற்றேன். அவையனைத்தும் என் தீர்மானத்தின் கருத்துக்கள் தாம் என்பது வெள்ளிடை மலை. தலைவர் சர். சண்முகம் அவர்கள் புராணங்களை எரிப்பது தவறு என்றும், புராணங்களில் நல்லவையும் கலையும் இருக்கிறது, புளுகுகளும் பொய்யுரையும் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள்.

நாங்கள் அவரைப் போன்ற அறிவாளிகளைக் கேட்பது என்னவென்றால், உண்மையான கலை எது? பொய்யுரை எனப் பிரித்து நிர்ணயம் செய்து இது தமிழன் கலை, இது அறிவுக்குப் பொருத்தமானது, இது பொய்யுரை, அறிவுக்கு பொருத்தமானது அல்ல என்று பாகுபாடு செய்ய ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தித் தீர்மானம் செய்ய நாங்கள் சம்மதிக்கிறோம். ஆனால் கலை என்பதற்காக எங்களைச் சூத்திரன் என்று இழிவு செய்யும் எந்த நூலையும் எங்கள் கலை யென்பதாக நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டோம். "சில புஸ்தகங்களை எரிப்பதால் உங்கள் நோக்கம் நிறைவேறுமா'' என்று கேட்கிறார் தலைவர். நாங்கள் சொல்லுகிறோம் அந்நூலை எரித்தால்தான் அதிலுள்ள அறிவுக்குப் பொருந்தாத ஆபாசங்கள் மக்களுக்குத் தெரியும். எங்கள் அதிருப்தியைக் காட்டவும் அது

ஒரு சின்னம். அன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்னியத் துணியை உடுத்தவும்கூடாது, வாங்கவும் கூடாது என்பதற்காக அன்னியத் துணிக்குவியல்களை எரித்தார்களல்லவா? எதற்காக? அதிருப்தியைக் காட்ட, மக்கள் கவனத்தைக் கவர, அது போலவே நாங்களும் எங்களை எங்கள் சமூகத்தை இழிவுசெய்யும் எந்த நூலையும் எரிக்கத்தான் போகிறோம். தலைவர் அவர்கள் ஒரு தலை பட்சமாக அபிப்பிராயம் கொள்ளாமல் நடுநிலைமையுடன் யோசித்துப் பார்க்கட்டும். ஒவ்வொரு நூலிலும் கலைபாகம் எது, பொய்யும் புளுகும் எது என்பதை நிர்ணயம் செய்யக் குறிப்பு இராமாயணம், பெரிய புராணத்தைப் பொறுத்தமட்டிலாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இங்கு இம்மகாநாட்டைக் கூட்டிய அன்பர்கள் T. K. S. சகோதரர்கள் 1931—1932 ஆண்டுகளில் சமூக சீர்திருத்த நாடகங்களைத்தான் நடத்தி வந்தார்கள். அப்பொழுது மக்கள் ஆதரவு குறைவு ஆனால் தற்பொழுது நவாப் இராஜமாணிக்கம் கம்பெனி இராமாயணம், கிருஷ்ணலீலா போன்ற நாடகங்களை நடத்திப் பெருத்த லாபம் சம்பாதிப்பதைப் பார்த்து T. K. S. சகோதரர்களும் புராண நாடகங்களை நடத்த ஆரம்பித்து பெருத்த லாபமடைந்தார்கள். ஆனால் 10 வருடத்திற்கப்புறம் இப்பொழுது சீர்திருத்த நாடகங்களுக்கு நல்ல ஆதரவு இருக்கிறது என்பது தோழர் அண்ணாத்துரை நடத்தும் சந்திரோதய நாடகத்திற்கு ஈரோட்டில் ரூ. 4000 ஒரு நாடகத்திற்கு வசூலாயிற்று என்பது மூலம் விளங்கவில்லையா, தோழர் நகைச்சுவை அரசன் N. S. கிருஷ்ணன் அவர்கள் நடத்தும் சமூக சீர்திருத்தக் கதையாகிய கிந்தனார் சரித்திரத்துக்குக் கோட்டையூரில் கூடிய பதினாயிரக் கணக்கான மக்கள் ஆதரவு கொடுத்ததையும் பார்த்த பின்பு தற்பொழுது சீர்திருத்த நாடகங்களுக்கு மக்கள் நல்ல ஆதரவு கொடுக்கின்றனர் என்பது நன்றாக

விளங்குகிறது. ஆகவே, இனியாகிலும் T. K. S. சகோதரர்கள் போன்றோர் மற்றுமுள்ள நடிகர்கள் நாடகக் கம்பெனிகள் சீர்திருத்த நாடகங்களையே நடத்தக் கேட்டுக்கொண்டு, மக்கள், தோழர் அண்ணாத்துரை அவர்களின் சந்திரோதயத்திற்கும், தோழர் N. S. கிருஷ்ணன் கிந்தனார் கதைக்கும் கொடுக்கும் ஆதரவைப் போலவே மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தலைவர் முடிவுரை

மகாநாடு, அமைதியாக நடைபெற்றது, பல அரிய சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன. நாடகக்கலை அபி விருத்திபற்றிப் பலர் பேசினார்கள். நாடகத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் தரப்படவேண்டும் என்பதுபற்றிப் பேசப்பட்டது. அது அவசியமான காரியந்தான். நாடகக்காரர் என்றால், முன்பெல்லாம் மதிப்பு இருந்ததில்லை, அது இப்போது மாறிவிட்டது. நடிகர்கள் பொதுத்தொண்டு செய்பவர்கள் என்ற எண்ணம் வளர்ந்திருக்கிறது. இது மிக நல்லது. இப்போது ராவ்பகதூர் சம்பந்த முதலியார், M. K. T. பாகவதர், M. N. M, பாவலர் இவர்கட்கு முறையே "நாடகப் பேராசிரியர்", "இசை நாடக ஒளி", "நாடகமணி" என்று பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டன. பட்டங்கள் வழங்கும் அதிகாரத்தைச் சர்க்கார் எனக்கு அளித்தால், நான் சர், திவான்பகதூர் போன்ற பட்டங்களை, நமது நடிகர்களுக்கு அளிப்பேன். மேனாடுகளிலே சிறந்த நடிகர்களின் சேவை பாராட்டப் பட்டு, அவர்களுக்கு உயர்ந்த பட்டங்களும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நண்பர் அண்ணாத்துரைக்கும் எனக்கும் ஒரு அபிப்பிராயபேதமும் இல்லை. மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று முன்பு சொல்லிக்கொண்டிருந்தவன்தான் நான். சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்பதிலே இப்போதும் எனக்கும் நண்பர் அண்ணாதுரைக்கும் அபிப்பிராய பேதம் ஒன்றும் கிடையாது. அதை அவரே எடுத்துக்

கூறினர். நாடகங்களிலே, புராணங்களே கதைகளாக இன்று அமைந்துள்ளன. இது மாறவேண்டியதுதான். வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் புதிய, சீர்திருத்த நாடகங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். ஷேக்ஸ்பியர் அருமையான நாடகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். என்றபோதிலும், இப்போது இலண்டன் நாடகக்கொட்டகைகளிலே அந்த நாடகங்களையே நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்களா? புதிய, இப்போது எழுதப்பட்ட நாடகங்கள் பலவற்றை அங்கு நடத்துகிறார்கள். நமது சம்பந்த முதலியார் அவர்கள் பல புதிய நாடகங்களை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். எத்தனை நாடகக் கம்பெனிகள் அந்த நாடகங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டன? வெறும் புராணமயமாக நாடகங்கள் இருந்து பயனில்லை. இது விஷயமாக நண்பர்கள் கூறியது மிகச்சரியானதே யாகும். சீர்திருத்தக் கொள்கை விஷயமாக நான் பேசியது, நான் முன்பு செய்து வந்த பிரசாரத்தினால்தான் என்று, நண்பர் அண்ணாத்துரை கூறினார். அது உண்மை. நண்பர் அண்ணாத்துரை கொஞ்சம் குருவுக்கு மிஞ்சிய சீடராகிவிட்டார். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சீடர் இல்லாவிட்டால் குருவும் பிற்போக்காகி விடக்கூடும். நாடு முன்னேற வேண்டுமென்றால் இத்தகைய சீடர்கள்தான் அவசியம் வேண்டும். நாடகக்கலை மகாநாட்டிலே இவ்வளவு சமுதாயச் சீர்திருத்த விஷயம் பேசப் படுவானேன் என்று சந்தேகம் உண்டாகலாம் இது சகஜம், இந்த மகாநாட்டிலே சமூக சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டியது அவசியம். வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்க வேண்டியதுதானே நாடகத்தின் கருத்து. ஆகவே சமூகத்திலே புதிய புதிய கருத்துகள் தோன்றும்போது பழய கருத்தைக் கொண்ட நாடகங்களே நடத்தப்பட்டு வந்தால் பார்ப்பவருக்குத் திருப்தி ஏற்படுவதில்லை. கருத்து மாறுவதுபோல் நாடகங்களும் புதிது புதிதாக மாறவேண்டும். வாழ்க்கையை விளக்கும் நாடகங்கள்

ஆயிரக் கணக்கிலே வெளியிட இடமிருக்கிறது. தரித்திரம் இருக்கும் வரையில் கலைக்கூடத் தேவையில்லை என்று நான் கூறுவேன். ஆகவே, நாடகத் தொழிலாளரின் நலன்களைக் கவனிக்கவேண்டும். சீர்திருத்த நாடகங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். நண்பர் அண்ணாத்துரை "சந்திரோதயம்" என்ற நாடகம் எழுதி நடத்திக் கொண்டு வருகிறார். அதைப்போல ஒன்று போதுமா? நூற்றுக் கணக்காக எழுதி நடிக்க வேண்டும். யாரும் நடிக்க முன்வராவிட்டால் நண்பர் அண்ணாத்துரை எழுதும் நாடகத்தில் நான் நடிக்கிறேன்.

இந்த மகாநாட்டை இவ்வளவு நன்றாக நடத்திய நண்பர்களுக்கு என் நன்றியறிதலைக் கூறிக்கொண்டு என் முடிவுரையை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

Printed by Murthy Printing Works, Madras for Dravidan Pathippagam, Vellore. Q. H. M. S. 341 - C. 1000 - 3-49